

ОЦІНКА ПОТЕНЦІЙНОЇ ПРИБУТКОВОСТІ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВАASSESSMENT OF PROFIT POTENTIAL
OF AN AGRICULTURAL ENTERPRISE

У статті розглянуто роль і значення прибутку для розвитку сільськогосподарського підприємства в сучасних умовах. Обґрунтовано передумови оцінки та здійснено сутнісну характеристику потенціалу прибутковості аграрного формування. Визначено чинники, що впливають на прибутковість у сільському господарстві та систему відповідних показників. Запропоновано методичні підходи до прогностичної оцінки потенційної прибутковості аграрних формувань. Визначено критерії потенціалу прибутковості підприємств аграрного сектору лісостепової зони.

Ключові слова: прибуток, прибутковість, потенціал прибутковості, критерії прибутковості, регресійна модель, сільськогосподарське підприємство, чинники прибутковості.

В статье рассмотрены роль и значение прибыли для развития сельскохозяйственного предприятия в современных условиях. Обоснованы предпосылки оценки и осуществлена сущностная характеристика потенциала прибыльности аграрного формирования. Определены факторы, влияющие на прибыльность в сельском хозяйстве и систему соответствующих

показателей. Предложены методические подходы к прогностичной оценке потенциальной прибыльности аграрных формирований. Определены критерии потенциала прибыльности предприятий аграрного сектора лесостепной зоны.

Ключевые слова: прибыль, прибыльность, потенциал прибыльности, критерии прибыльности, регрессионная модель, сельскохозяйственное предприятие, факторы прибыльности.

The article discusses the place and value of profits for the development of agricultural enterprises in modern conditions. The prerequisites for evaluation are substantiated and the essential characteristic of the profitability potential of the agrarian formation is carried out. The factors affecting profitability in agriculture and the system of relevant indicators have been determined. Methodical approaches for predictive assessment of the potential profitability of agrarian formations. Proposed and criteria for the profitability potential of enterprises in the agrarian sector of the forest-steppe zone are defined.

Key words: profit, profitability, profitability potential, profitability criteria, regression model, agricultural enterprise, profitability factors.

УДК 631.11:330.13

Скрипник Ю.В.к.е.н., доцент кафедри фінансів
Сумський національний аграрний
університет**Колісник К.Ю.**студент
Сумський національний аграрний
університет

Постановка проблеми. Значення прибутку для окремого аграрного формування полягає не тільки в отриманні додаткової вартості, тобто забезпеченні рентабельної господарської діяльності. Прибуток є основою формування й удосконалення ресурсної бази підприємства, позитивно впливає на збільшення його ринкової вартості, а також забезпечує економічний розвиток держави. Потенційна прибутковість є вирішальним стимулом удосконалення системи господарювання через освоєння інвестицій, що збільшує обсяги виробництва і реалізації, забезпечуючи при цьому зайнятість населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми формування, ефективного використання та управління прибутком знайшли відображення в численних публікаціях вітчизняних та зарубіжних авторів. Зазначені проблеми відображаються в роботах таких учених, як: В. Амбросов, А. Бабо, І. Бланк, М. Білик, Є. Брігхем, В. Геєць, М. Дем'яненко, Дж. Джуран, А. Дайле, С. Дорогунцов, П. Друкер, П. Єгоров, І. Кац, В. Ковальов, Г. Крамаренко, Л. Костирко, М. Коробова, О. Лаврук, Ю. Лисенко, Л. Лігоненко, С. Підкропивний, В. Стасюк та ін. Проте питання прогнозування прибутку та оцінки потенціалу прибутковості в сільському господарстві потребують подальших наукових досліджень.

Постановка завдання. Метою дослідження є узагальнення теоретичних та розроблення методичних основ щодо визначення системи підходів та критеріїв оцінки потенційної прибутковості сільськогосподарського підприємства в умовах економічної невизначеності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під час виробничої та комерційної діяльності сільськогосподарських підприємств в умовах економічної невизначеності й ризику постійно формуються чинники, що негативно впливають на рівень фінансових результатів. Ці процеси створюють необхідність своєчасного виявлення резервів прибутковості діяльності господарського суб'єкта на довгострокову перспективу. Врахування потенційних резервів та їх повне й ефективно використання є необхідною умовою успішної господарської діяльності та забезпечення фінансово-економічної стійкості аграрного формування.

Прибутковість, або доходність, функціонування підприємства є не тільки запорукою його виживання та успішності на ринку. На думку О. Лаврука, прибуток сприяє стабільному розвитку аграрних підприємств, забезпечує зацікавленість трудового колективу в рості продуктивності праці, збільшенні обсягів й ефективного веденні виробництва. Крім того, прибуток є стимулюючим чинником і фінансовим ресурсом у діяльності аграрних підприємств,

а тому виступає важливим джерелом фінансування розширеного відтворення виробництва. При цьому роль і значення прибутку аграрних підприємств автор виражає через дію його функціональних складників, де він виступає:

- основним критерієм ефективності господарської діяльності підприємства;
- основним спонукальним мотивом до здійснення підприємницької діяльності;
- постійно відтворювальним джерелом формування фінансових ресурсів і забезпечення фінансової стійкості;
- важливим джерелом зростання ринкової вартості;
- важливим джерелом задоволення соціальних потреб працівників аграрної сфери;
- основним захисним механізмом відновлення платоспроможності в період загострення кризової ситуації [1].

А. Бабо розділяє прибуток очікуваний та отриманий, визначаючи при цьому такі його функції:

- очікуваний прибуток є основою прийняття інвестиційних рішень;
- отриманий прибуток є мірилом успішності діяльності підприємства;
- частина отриманого прибутку є джерелом самофінансування розвитку;
- частина прибутку направляється як винагорода власникам капіталу [2].

Можна сформулювати досить загальне визначення: прибуток – це певний дохід від операції, яка вимагає спочатку певних інвестицій і (або) витрат і яка проявляється у збільшенні сукупного економічного потенціалу (багатства) інвестора після закінчення (фактичного або умовного) даної операції. Прибуток є множинною категорією за своєю сутністю та методами виміру й ідентифікується тільки тоді, коли чітко визначено поняття, по-перше, доходів і витрат або капіталу і, по-друге, способів їх оцінки та ув'язки в єдиному рахунковому алгоритмі. Іншими словами, прибуток – це розрахунковий і тому досить умовний показник: залежно від набору включених у розгляд чинників і їх кількісної оцінки можуть обчислюватися різні показники прибутку [3].

Отже, напрошується висновок: дефінітивна, оцінна й алгоритмічна багатозначність поняття «прибуток» природно визначає неоднозначність як його трактування, так і кількісної оцінки, а тому будь-які судження в термінах «прибуток», «прибутковість» та ін. припускають необхідність досить суворої ідентифікації: (1) чинників формування прибутку (або компонентів прибутку), (2) їх оцінки і (3) можливих обмежень на спосіб визнання і прийняту до обліку оцінку того чи іншого чинника, включеного в загальний алгоритм розрахунку. Суть першого аспекту така: прибуток – це, наприклад, різниця між доходами і витратами (втра-

тами), а тому, включаючи в розгляд той чи інший набір вихідних факторів, можна отримати кілька видів прибутку. Суть другого аспекту з очевидністю зумовлюється наданим бухгалтеру різноманіттям оцінки складових елементів прибутку. Так, вартість основних засобів можна списувати на собівартість (тобто включати у витрати) за допомогою лінійної або прискореної амортизації, Залежно від того, який метод вибрано, величина прибутку може істотно варіюватися. Суть третього аспекту зумовлюється наявністю регулятивних обмежень і рекомендацій щодо того чи іншого чинника та їх комбінації [3].

У будь-якому разі прибуток буде представляти кінцевий фінансовий результат, що дає характеристику виробничій і комерційній діяльності сільськогосподарського підприємства і виступає фундаментом подальшого розвитку. При цьому збільшення масштабів прибутковості закладає фінансові засади для самофінансування господарського суб'єкта на базі розширеного відтворення.

Виходячи з вищезгаданого, прибуток підприємства слід оцінювати не тільки як критерій ефективності виробничої та комерційної діяльності, а й як потенціал фінансової та економічної стійкості аграрного формування. Водночас авторів більшою мірою цікавить не узагальнення визначень сутності прибутку підприємства, а оцінка його можливого обсягу, тобто потенціалу прибутковості аграрного формування.

Проте потенціал прибутковості не є просто сукупністю певних ресурсів. Його рівень визначається рівнем поєднання різних елементів ресурсного потенціалу, його структурою, що визначатиме стійкість і конкурентоздатність підприємства на ринку та можливість одержання прибутку в перспективі. Тому важливими показниками потенціалу прибутковості виступають якість кадрового потенціалу, якість управління активами, платоспроможність, структура капіталу. Ці параметри представляють інтерес для власників та потенційних інвесторів, що й визначає перспективи підприємства за ринкових умов. Потенціал прибутковості сільськогосподарського підприємства має свої специфічні особливості, що зумовлені особливістю галузі. Так, на можливість одержування підприємством прибутку впливають розмір, якість та розташування використовуваних підприємством сільськогосподарських угідь, залежність від природних умов, якості біологічних ресурсів [4].

У цьому ракурсі Р. Костирко розглядає прибуток одночасно як ключовий критерій доданої вартості й індикатор фінансово-економічної стійкості. На цьому автор будує своє бачення методології оцінки потенціалу прибутковості підприємства. Взаємозв'язок між прибуткоутворюючими чинниками і фінансово-економічною стійкістю можна

простежити за допомогою відомих моделей стійкого зростання [5].

У будь-якому разі прибутковість підприємства є складною та багатогранною економічною категорією, що одночасно характеризує як одержані результати діяльності підприємства, так і можливості отримувати прибуток у майбутньому. Тому під прибутковістю слід розуміти стійке економічне явище, що проявляється як підтверджена здатність підприємства генерувати позитивний фінансовий результат від здійснення як основної, так і всієї господарської діяльності, який полягає у перевищенні доходу над здійсненими витратами в розмірі, достатньому для подальшого ефективного функціонування [6].

На нашу думку, таке трактування може відображати характеристику прибутковості підприємств не лише потенційно прибуткових але, головне, тих, що досягли необхідного рівня прибутку. Відповідно, прибутковість підприємства підтверджує досягнення ним високого рівня економічної ефективності, відображаючи дійсні результати та можливість до самофінансування, розширеного відтворення та розвитку загалом.

Виходячи із цього твердження, прибутковість підприємства оцінюється з позиції таких взаємопов'язаних параметрів: розмірності, якості, потенціалу. Виділення параметрів прибутковості дає змогу комплексно оцінити прибутковість, провести рейтингову оцінку підприємств та визначити найперспективніші.

Потенціал прибутковості більшість авторів схильна оцінювати через параметри динаміки фінансових результатів, структури прибутку відповідно до порядку його визначення, достовірності відображення даних. На нашу думку, потенціал прибутковості сільськогосподарського підприємства є параметром, що відображає джерела формування його фінансових результатів, таким чином, виступаючи комплексною відносною оцінкою управління господарською діяльністю.

Потенціал прибутковості акумулює сукупність параметрів прибутку, що відображають ефективність здійснення діяльності підприємства в контексті виконання його місії. Тому під час її оцінки потрібно враховувати специфіку його діяльності. Потенціал прибутковості сільськогосподарського підприємства характеризує вплив ефективності сільськогосподарської діяльності на загальну фінансову результативність підприємства, віддзеркалюючи ефективність реалізації стратегії підприємства, виробничої діяльності та фінансового менеджменту, та виражається через співвідношення прибутку від сільськогосподарської діяльності та чистого прибутку підприємства. Така пропозиція обґрунтовується таким міркуванням: чистий прибуток підприємства є узагальнюючим

результатом підприємницької діяльності, відображає рівень використання підприємством внутрішніх та зовнішніх можливостей, а також зумовлює здатність підприємства до розвитку. Прибуток від здійснення сільськогосподарської діяльності відображає ефективність здійснення основної діяльності в контексті виконання головної місії аграрного формування, а також результативність галузевого значення.

Отже, рівень досягнення результатів є наслідком рівня ефективності використання потенціалу прибутковості сільськогосподарського підприємства. При цьому потенціал прибутковості – це сукупність вихідних умов господарювання, що відображають можливості підприємства здійснювати рентабельну діяльність, одержуючи та нарощуючи в її результаті прибуток. Потенціал прибутковості є змістовним елементом загальногосподарського потенціалу підприємства.

Також потенціал прибутковості можна визначити як внутрішні резерви, що є різницею між прихованими й явними можливостями зростання прибутку. Він є невід'ємним складником економічного потенціалу і визначається станом і рівнем використання потенціалів: виробничого, конкурентоспроможності, зниження витрат і зростання доходності [7].

Традиційно до складу потенціалу включають:

- трудовий потенціал;
- фінансовий потенціал;
- матеріальний, який складається з основних і оборотних активів;
- нематеріальний потенціал;
- інформаційний потенціал.

Урахування різних чинників впливу на результативну ознаку досліджується за допомогою регресійного аналізу з використанням відповідних моделей.

Регресійна модель описує об'єктивно існуючі між явищами кореляційні зв'язки. За своїм характером кореляційні зв'язки надзвичайно складні та різноманітні. В одних випадках результат у зі змінною фактора x зростає чи зменшується рівномірно, в інших – нерівномірно. Іноді зростання може змінитися зменшенням, і навпаки. Простежити всі ці взаємозв'язки і встановити точний функціональний вид практично неможливо. А тому під час вибору типу функції йдеться лише про апроксимацію відносно простими функціями незрівнянно більш складних за своєю природою взаємозв'язків. На практиці перевагу віддають лінійним моделям. Такий підхід, безперечно, містить у собі певну умовність, оскільки передбачає однаковий характер зв'язку з усіма чинниками. Проте використання надто складних функцій неминуче призводить до збільшення кількості параметрів, а отже, зменшує точність вимірювання та ускладнює інтерпретацію результатів [8].

У ході дослідження проаналізовано дані фінансової звітності 35 сільськогосподарських підприємств Сумської області, що дало змогу вивести параметри потенціалу прибутковості аграрного формування середніх розмірів, розташованого в зоні лісостепу. У результаті була отримана регресійна модель, що враховує кілька чинників (коефіцієнт кореляції – 0,7054):

$$U_x = -72,879 + 6,121X_1 - 9,552X_2 - 0,745X_3 + 61,604X_4 - 0,915X_5 + 11,755X_6 - 44,995X_7,$$

де U_x – сума потенційного прибутку на 1 га сільськогосподарських угідь;

X_1 – площа сільськогосподарських угідь на 1 працівника, га;

X_2 – фондозабезпеченість, тис. грн.;

X_3 – фондоозброєність, тис. грн.;

X_4 – припадає виручки на 1 га сільськогосподарських угідь, тис. грн.;

X_5 – припадає виручки на 1 працівника, тис. грн.;

X_6 – віддача необоротних активів;

X_7 – віддача оборотних активів.

Апробацію моделі представлено в табл. 1.

Отже, потенційний прибуток даного підприємства становить 1 736,6 тис. грн., а враховуючи очікуваний індекс інфляції, його сума коректується до 1 877,3 тис. грн. Отримані результати основані на внутрішніх чинниках і не можуть враховувати

тиску зовнішніх викликів. Однак для підприємства буде важливо знати свої потенційні можливості в плані підвищення прибутковості господарської діяльності.

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, рівень досягнення результатів є наслідком повноти й ефективності використання потенціалу прибутковості сільськогосподарського підприємства. При цьому потенціал прибутковості – це сукупність вихідних умов господарювання, що відображають можливості підприємства здійснювати рентабельну діяльність, отримуючи та збільшуючи в її результаті прибуток.

Разом із тим потенціал прибутковості слід уважати змістовним елементом загальногосподарського потенціалу підприємства. При цьому потенціал прибутковості можна трактувати як наявність внутрішніх резервів, що визначаються різницею між потенційними і використовуваними можливостями збільшення прибутку. Вважаючи потенційну прибутковість частиною економічного потенціалу сільськогосподарського підприємства, необхідно враховувати потенційні можливості як виробничого, так і фінансового потенціалу. Критеріями потенціалу прибутковості аграрного формування виступають внутрішні чинники, що в запропонованій моделі виражаються відносними величинами і впливають на результативну ознаку з різною силою.

Таблиця 1

Визначення потенційної прибутковості СВК «Токарі»

Показники	Числові значення		
	На кінець звітного року	Параметри регресії	Добуток
Вихідні дані			
Площа сільськогосподарських угідь, га	2208	-	-
Кількість працівників, осіб	78	-	-
Виручка, тис. грн.	38960	-	-
Основні засоби, тис. грн.	16868	-	-
Оборотні активи, тис. грн.	30375	-	-
Розрахункові величини			
Вільний коефіцієнт	-	-72,879	-72,879
X_1 – Площа с.-г. угідь на 1 працівника, га	28,3	6,121	173,2243
X_2 – Фондозабезпеченість, тис. грн.	7,4	-9,552	-70,6848
X_3 – Фондоозброєність, тис. грн.	216,3	0,745	161,1435
X_4 – Припадає виручки на 1 га с.-г. угідь, тис. грн.	17,6	61,604	1084,23
X_5 – Припадає виручки на 1 працівника, тис. грн.	499,5	-0,915	-457,043
X_6 – Фондовіддача	2,3	11,755	27,0365
X_7 – Оборотність оборотних активів	1,3	-44,995	-58,4935
Результат			
Потенційний прибуток на 1 га с.-г. угідь, грн.		786,5	
Очікувана маса прибутку, тис. грн.		1736,6	
Очікуваний індекс інфляції		1,081	
Скоректований прибуток, тис. грн.		1877,3	

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Лаврук О.В. Роль та значення прибутку у розвитку аграрних підприємств. Вісник Хмельницького національного університету. 2010. № 2. Т. 1. С. 28–31. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2010_2_1/pdf/028-031.pdf.
2. Бабо А. Прибыль; пер. с фр. под ред. В.И. Кузнецова. Москва: Прогресс, 1993. 176 с.
3. Ковалев В. Прибыль: логика определения и идентификации. Вестник Санкт-Петербургского университета. 2005. № 2. С. 106–118. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/pribyl-logika-opredeleniya-i-identifikatsii-1>.
4. Антонюк Р.Р. Прибутковість сільськогосподарських підприємств: природа категорії. Вісник Харківського національного технічного університету сільськогосподарства. 2012. № 126. С. 50–55.
5. Костирко Р.О. Оцінка потенціалу прибутковості підприємства для прийняття управлінських рішень. Вісник Хмельницького національного університету. 2009. № 4. С. 85–89. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2009_4_2/pdf/085-089.pdf.
6. Семенов Г.А. Економіка підприємства. Київ: Центр навчальної літератури, 2014. 324 с.
7. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 352 с.
8. Єріна А.М. Статистичне моделювання та прогнозування: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2001. 170 с.

REFERENCES:

1. Lavruk O.V. Rol ta vyznachennya prybutku u rozvytku agrarnykh pidpryemstv. [The role and value of profit in the development of agrarian enterprises]. Bulletin of the Khmelnytsky National University. 2010. № 2. T. 1. p. 28-31. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2010_2_1/pdf/028-031.pdf (in Ukrainian)
2. Babo A. Pribil. [Profit]. Trans. with fr. Ed. IN AND. Kuznetsova. Moscow: Progress, 1993. 176 p. (in Russian)
3. Kovalyov V. Pribil: logika opredeleniya i identifikatsii. [Profit: the logic of definition and identification]. Bulletin of St. Petersburg University. 2005. № 2. Pp. 106-118. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/pribyl-logika-opredeleniya-i-identifikatsii-1>. (in Russian)
4. Antonyuk R.R. Pridutkovist silskogospodarskykh pidpriemstv: priroda kategorii. [Profitability of agricultural enterprises: the nature of the category]. Bulletin of Kharkiv National Technical University of Agriculture. 2012. № 126. Pp. 50-55. (in Ukrainian)
5. Kostyrko R.O. Otsinka potentsialu pributkovosti pidpriemstva dlya priynyattya upravlynskykh rishen. [Estimation of the profitability potential of the enterprise for making managerial decisions]. Bulletin of the Khmelnytsky National University. 2009. No. 4. P. 85-89. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2009_4_2/pdf/085-089.pdf (in Ukrainian)
6. Semenov G.A. Ekonomika pidpriemstva. [Enterprise economic]. Kyiv: Center for Educational Literature, 2014. 324 p. (in Ukrainian)
7. Krasnokutska N.S. Potentsial pidpriemstva: formuvannya i otsinka. [Enterprise Potential: Formation and Evaluation: Training Manual]. Kyiv: Center for Educational Literature, 2005. 352 p. (in Ukrainian)
8. Erina A.M. Statistichne modelyuvannya ta prognozuvannya. [Statistical simulation and forecasting: Teaching. Manual]. Kyiv: KNEU, 2001. 170 p. (in Ukrainian)

Skrypnyk Yu.V.

Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Finance
Sumy National Agrarian University

Kolisnyk K.Yu.

Student
Sumy National Agrarian University

ASSESSMENT OF PROFIT POTENTIAL OF AN AGRICULTURAL ENTERPRISE

Profitability or performance of an enterprise should be considered not only as a condition for its survival and market success. The research shows that it is the profitability of economic activity that contributes to the stable development of agrarian enterprises, ensures the interest of the labour collective in the growth of labour productivity, increase in volumes and efficient production management. Profit is a stimulating factor and a financial resource in the activities of agricultural enterprises and, therefore, serves as an important source of financing for the expanded reproduction of production.

In general terms, profit represents the final financial result, which characterizes the production and commercial activities of the agricultural enterprise and serves as the foundation for further development. At the same time, increasing the scale of profitability lays the financial basis for self-financing of the economic entity on the basis of expanded reproduction. Based on the above, the enterprise's profit should be evaluated not only as a criterion for the efficiency of production and commercial activity but also as a potential for the financial and economic sustainability of agrarian formation. However, this publication focuses not on the generalization of definitions of the essence of the enterprise profit but the assessment of its possible volume, that is, the potential profitability of agrarian formation.

The level of result achievement is a consequence of the level of efficiency of using the profit potential of the agricultural enterprise. In this case, the profit potential – a set of initial conditions of management, reflecting the enterprise's ability to carry out profitable activities, obtaining and increasing the profit in its result. Profit potential is a substantial part of the overall economic potential of the enterprise. Also, the profit potential profitability can be defined as internal reserves, which are the difference between the hidden and obvious possibilities of profit growth. It is an integral part of economic potential and is determined by the state and level of potential use: production, competitiveness, cost reduction, and profitability growth.

In the course of the study, financial statements of 35 agricultural enterprises of the Sumy region were analysed, which allowed deriving a regression model of the profit potential of medium-sized agrarian formation located in the forest-steppe zone. As functional factors, there are such as loading of agricultural land per employee; fund security; capital-labour ratio; yield per unit of productive land area; yield of revenue per employee; return on non-current and current assets.

Profit potential can be interpreted as the presence of internal reserves, which are determined by the difference between the potential and used opportunities to increase profits. Considering potential profitability as a part of the economic potential of an agricultural enterprise, it is necessary to take into account the potential capacities of both productive and financial potentials. As criteria of the profit potential of agrarian formation, there are internal factors, which in the proposed model are expressed by relative values and affect the resultant attribute with different strength.